WETTERHOUN

Oprindelsesland: Holland

Anvendelse: Jagthund, vandhund, traditionelt jagende odder, gårdhund

Klassifikation: FCI Gruppe 8 (Retrievere, stødende jagthunde, vandhunde)
Sektion 3 (Vandhunde)
Med brugsprøve

Historie: Racen har sandsynligvis været almindelig hos zigeunere og sømænd omkring Østersøen. I det 19. 0g 20. århundrede blev den brugt som trækhund, men dens vigtigste arbejde var som jagthund på odder og andet småt rovvildt. Den fandtes mest i vandrige områder som Friesland i det nordlige Holland. I det tidlige 20. århundrede var det almindeligt at krydse Wetterhoun og Stabijhoun. Dette førte til en udviskelse af begge arters racekendetegn. I 1938 påbegyndte en gruppe raceentusiaster fra Kynologenclub Fryslan at renavle begge racer. I 1942 blev begge racer officielt godkendt. Vigtige navne i denne proces var: J. Bos, T. van Dijk, B. de Graaf og W.

WETTERHOUN

Hoeksema. Den første standard er dateret d. 10. februar 1944. Den nuværende population (2013) er på verdensplan ca. 1000 individer.

Helhedsindtryk: En almindelig hund med et kvadratisk omrids, kraftfuld bygning, kompakt uden at være tung eller uhåndterlig.

Vigtige proportioner: Mankehøjden sammenlignet med kropslængden – målt fra brystspidsen til sædebensknuden – er som 1:1. Afstanden fra manken til albuen er den samme som afstanden fra albuen til jorden.

Temperament: Wetterhoun'en er af natur viljestærk. Som familiehund er den hengiven. I og uden for huset er den vagtsom og altid ivrig efter at fange skadedyr. Racen er i begyndelsen reserveret overfor fremmede, men må ikke være frygtsom.

Hoved: Tørt. Størrelsen er i balance med kroppen, robust og stærkt. Kønspræget er tydeligt. Skallen – fra stop til nakkeknude – er lidt længere end næsepartiet (fra stop til næsespids).

Skalle: Skallens og næsepartiets linier bør være parallelle. Den er let hvælvet og giver indtryk af at være bredere end lang. Skallen glider blødt over i kinderne.

Stop: Overgangen fra skalle til næseparti er flydende og kun let markeret.

Næse: Sort for hunde med sort bundfarve, brun for hunde med brun bundfarve, veludviklet med godt åbne næsebor.

Næseparti: Bredt og fast med lige næseryg

Læber: Tæt sluttende

Kæber, bid: Stærke kæber med perfekt og komplet saksebid i forhold til tandformlen.

Kinder: Muskuløse og moderat udviklede

Øjne: Middelstore, ovale med tætsluttende øjenrande. Øjnene er let skråtstillede hvilket giver et barskt udtryk. Farven er mørk brun hos hunde med sort bundfarve og brun hos hunde med brun bundfarve.

Ører: Moderat lavt ansat. Øremuslingen er ikke for bred, så øret bæres blødt mod hovedet uden en fold. Øret er moderat langt og har form som en murske. Ørets pels er et typisk racekendetegn. Den er krøllet og temmelig lang ved ørets basis og aftager gradvis i længde mod den nederste 1/3 af øret, hvor det er dækket af kort pels.

Hals: Kort, rund og kraftfuld. Vinklen ved overgangen til overlinien er ret stump, hvilket medfører at hovedet i bevægelse bæres lavt. Halsen er let buet uden halshud.

Krop: Meget kraftfuld og muskuløs.

Overlinie: Lige.

Manke: Stærk, ikke fremtrædende.

Ryg: Lige og kort.

Lænd: Kraftfuld.

WETTERHOUN

Kryds: Let faldende.

Bryst: Set forfra temmelig bredt visende mere bredde end dybde, så forbenene er temmelig bredt stillede. Undersiden af brystkassen bør ikke være spids eller nå til under albuerne. Ribbenene er godt rundede med de sidste ribben godt udviklede.

Underlinie: Underlinien og flankerne har bløde linier og er moderat optrukne.

Hale: Lang og oprullet som en spiral. Bæres over eller langs med krydset.

Lemmer:

Forpart: Muskuløs og med tilstrækkelig vinkling. Lige ben stillet temmelig bredt.

Skuldre: Slutter godt til kroppen. Skulderbladet er moderat skråtliggende.

Overarm: Tilstrækkelig vinklet i forhold til skulderbladet.

Albuer: Slutter tæt til ribbenene.

Underarm: Stærk, lige og parallel.

Mellemhånd: Let skråtstillet.

Forpoter: Kraftfulde og runde. Veludviklede og hvælvede tæer, der vender lige fremad. Tætsluttende med stærke trædepuder.

Bagpart: Moderat vinklet. Set bagfra er haserne parallelle.

Overlår: Stærk. Moderat vinklet mod hoften.

Knæ: Let vinklet.

Underlår: Af god længde.

Haseled: Lavt ansat.

Mellemfod: Relativ kort.

Bagpoter: Som forpoterne.

Bevægelse: Kraftfuld med tilstrækkelig drive. Set forfra er bevægelsen temmelig bred. I bevægelse bæres hovedet lidt over overlinien. Racen har tendens til at gå pasgang, hvilket er acceptabelt, men mindre ønskeligt.

Hud: Fast, godt tilliggende uden rynker eller folder.

Pels:

Hårlag: Tætte krøller. Disse er hele, faste krøllede hårbundter. Selve pelsen er temmelig grov og føles fedtet. Hoved og ben er dækket af et kort hårlag.

Farve: Helfarvet sort med hvide aftegn på bryst og/eller tæer, helfarvet brun med hvide aftegn på bryst og/eller tæer. Sorte og brune større pletter, småpletter og roan er tilladt.

Størrelse/

Vægt: Mankehøjde**:** Idealstørrelse hanner: 59 cm

tæver: 55 cm

Vægt: Hanner: Ca. 34 kg

Tæver: Ca. 28 kg

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velfærd samt dens evne til at udføre sit oprindelige arbejde.

- For smal skalle
- Slatne poter
- Læber for løse og tunge
- Udstående eller for dybtliggende øjne
- Gule rovfugleøjne
- Næsepartiet ikke lige
- Ørerne ligger ikke tæt til hovedet
- Ører med en tyk øremusling

Alvorlige fejl:

- Mangel på kønspræg
- Mangel på et større antal tænder (P1 og M3 tages ikke i betragtning)
- Enhver anden farve end den i standarden nævn.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der tydeligt viser psykiske eller fysiske abnormiteter.
- Underbid eller overbid
- Utilstrækkelig racetype

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:
Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

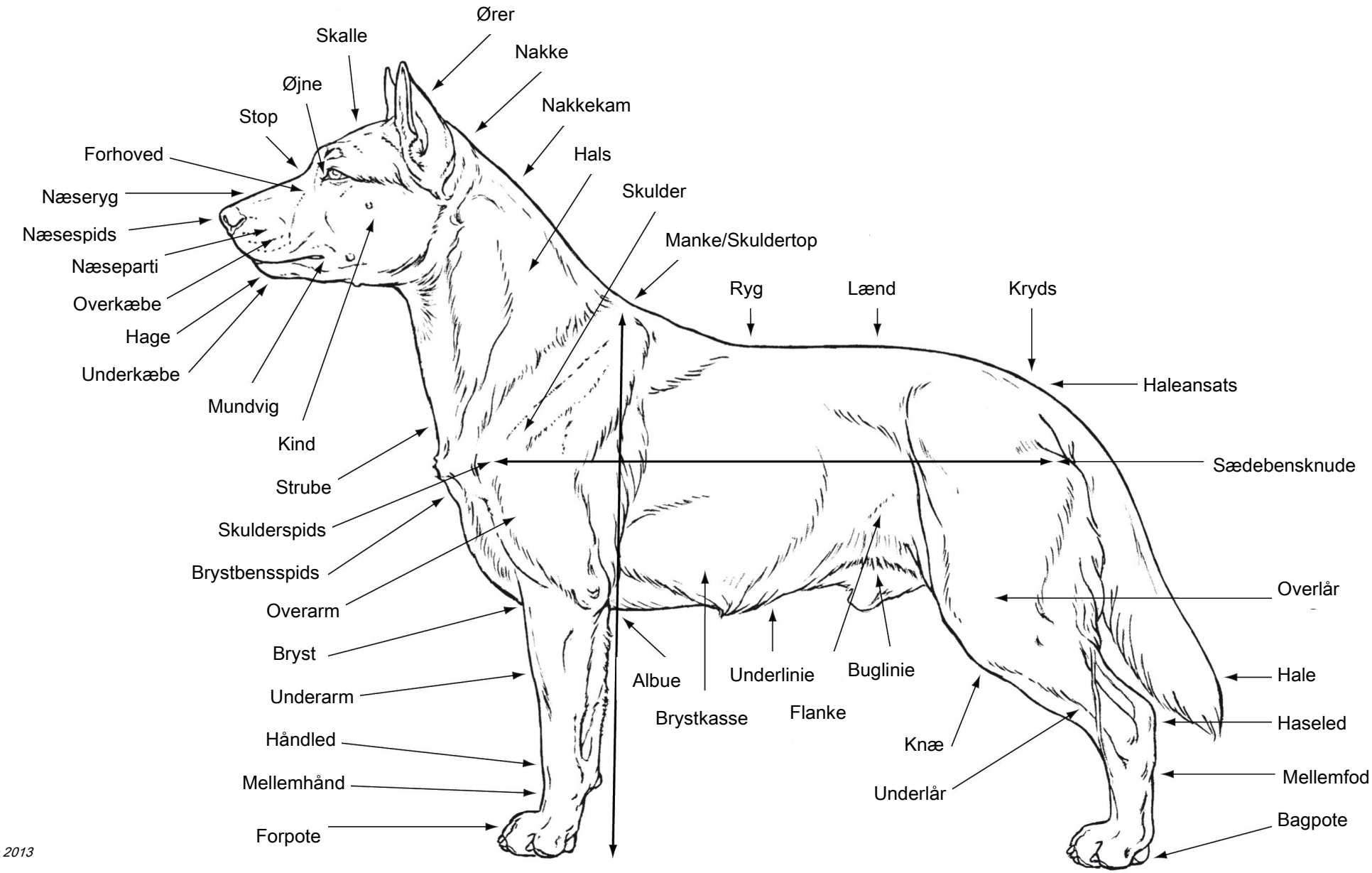
Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 6.JULI 2023

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
DECEMBER 2023

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK maj 1989 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013